

АРХИТЕКТУРА

Стилски колаж

АУТОРИ: архитекти Бора и Немања Радусиновић

ОБЈЕКАТ: ДДОР Нови Сад - Главна филијала у Панчеву

ЛОКАЦИЈА: Угао улица Браће Јовановић и Мученичке, Панчево

Милорад Х. Јевтић

Недавно је на западном улазу у Панчево завршена зграда која се већ на први поглед издваја из наше текуће архитектонске продукције. Главна својства која је чине необичном су компактна кубична форма и уличне фасаде третиране посве не свакидашњим ликовним поступком. Но, погледајмо најпре функционално-техничку страну овог објекта:

Новосадски архитекти Бора и Немања Радусиновић (као занимљивост наводимо да је реч о оцу и сину) имали су пројектантски задатак да на угаоном плацу квадратног облика саграде административно-пословну зграду за потребе једног осигуравајућег друштва. Они су укупни наменски садржај сместили у двокрилни габарит који прати уличне границе, а на унутрашњој страни парцеле оставља слободним мали дворишни квадрат. Корисна површина од око 1 000 квадратних метара распоређена је у четири етаже, с тим што радне просторије имају уличну оријентацију, а помоћне су окренуте дворишту. На споју оба крила, на унутрашњој страни зграде, налази се пространи вишеетажни хол који је, преко велике стаклене површине, визуелно сједињен са дворишним атријумом. Овај хол је исто-

времено централно комуникационо развође са лифтовима, отвореним степенештем и спиратним предсобним галеријама.

Укупну функционалну поставку карактерише лако сагледив просторни распоред, рационална површинска подела и добре унутарње везе. Сви употребљени материјали и инсталације су високог квалитетног нивоа, и ова грађевина у том смислу припада најужем врху панчевачких пословних простора. Вештом артикулацијом свих ентеријерских елемената аутори су остварили угодан и лепо уређен радни амбијент.

Вратимо се сада екстеријеру зграде поменутом на почетку нашег осврта. У његовој обради аутори се применили поступак доиста редак у нашем архитектонском стваралаштву. Спретним баратањем колористичком палетом сведеном на три нијансе сиве боје, аутори су на потпуно равнот фасади од полираног камена створили илузију занимљиве пластичне разуђености. Тако, захваљујући валерском комбиновању, плошни пиластри добијају истурени вид, тамносиви портал се повлачи у други план, завршни спрат се издваја из троетажног корпуса... Кретање посматрача, праћено различитим визуелним угловима и светлосним променама, даје посебну динамичност у доживљавању ове ликовне представе. Гледано у концептуалним релацијама, ова грађевина може да се асоцијативно веже колико за ренесансне палате толико и за неке, посебно америчке, постмодерне грађевине, а ту се намеће и подсећање на покрет поп-арта. Али, без обзира на асоцијативне историјске назнаке, реч је о савременом здању ауторитативног визуелног дејства пожељног за фирму која се бави пословима осигурања. Што се односа са окружењем тиче, вишезначност израза новог објекта дозвољава ње-

гову прилагодљивост средини, али ће од будућих бочно додатих објеката тражити и пажљиву суседску сарадњу.

Примењени концептуални приступ ауторског дубла Радусиновић свакако отвара питање о томе колико је умесно замењивање архитектоничног моделовања сликарским поступком. Треба рећи да су они на ту недоумицу пружили један прихватљив одговор. Када се, на крају, саберу сви елементи њиховог творачког чина остаје утисак да је смели стилски искорак, као допринос ширењу изражајног распона наше архитектуре, превагнуо над другим несумњивим квалитетима нове панчевачке грађевине.

ФИЛМ

Осредњост недела

НАСЛОВ: Гарфилд

СЦЕНАРИО: Џоел Коен, Алек Соколов (према стрипу Џима Девјиса)

РЕЖИЈА: Питер Хјуит

ПРОДУКЦИЈА: 20th Century Fox

Златко Паковић

Уколико су виспирени, злочестим главним личностима неког уметничког или псеудоуметничког дела опраштамо њихову злоћу. Уколико су обдарени окретном интелигенцијом и деликатним образовањем, наше симпатије беру чак и они монструозно зли, какав је Ханибал Лектор. То се ослања на нашу склоност да ценимо цинизам, али и на то да позиција главног јунака лицу обезбеђује присан однос са гледаоцем или читаоцем. Централна ос света који нам се приказује јесте његово главно лице; да бисмо учествовали у том свету, неопходно је не само да разумемо поступање главног јунака, без обзира на његову нехуманост, већ и да тај свет гледамо очима главног јунака. У животу, међутим, није тако. Неку савремену Медеју, без сумње, одмах бисмо, без размишљања о њеној личној судбини и њеној интелигенцији, осудили због гнусног злочина, и њен би случај, уместо на сцени неког позоришта или на екрану биоскопа, запосео неколико редова црне хронике дневног листа. Напросто, њој није додељена главна улога у позоришном комаду или у филму, а главна улога, како смо утврдили, обавезује гледаоца.

Далеко од морбидне каријере једног Ханибала Лектора или судбине Колхијанке Медеје, које се одвијају по правилима трагичког жанра, налази се судбина једног себичног обланорника обдареног иронијом: Виспиреност мачка Гарфилда можемо једноставно да симпатисемо, не плаћајући за то